

KHẮC KHOẢI KIẾM TÌM

“Thưa Thầy nhân lành, tôi phải làm gì để được sự sống đời đời làm gia nghiệp?” (Mc 10,17)

Suy niệm: Một trình thuật thật đẹp về người sở hữu nhiều của cải nhưng vẫn khắc khoải kiếm tìm điều quan trọng hơn trong cuộc đời, đó là *sự sống đời đời*. Đẹp đến nỗi Thầy Giê-su “*đưa mắt nhìn*” và “*đem lòng yêu mến*.” Ánh mắt của Đấng Thiên-Chúa-làm-người dừng lại trên anh, và Ngài đang có một hoạch định cho người này: kêu gọi anh làm môn đệ. Thế nhưng, kế hoạch ấy bị chết yếu: câu chuyện rẽ sang một hướng khác khi anh “*sa sầm nét mặt*” và “*buồn rầu bỏ đi*,” ngược hẳn với sự hào hứng ban đầu. Anh không thể vươn cao hơn để có Chúa là gia nghiệp chỉ vì anh không thể từ bỏ, siêu thoát được với những tài sản anh cho là quý giá ở đời này.

Mời bạn: Sự giàu có là phúc lành của Thiên Chúa và phần thưởng chính đáng của lao động. Nước Thiên Chúa là của mọi người. Nhưng ai có thể vào? Chúa Giê-su nhấn mạnh: “*Những người có của thì khó vào Nước Thiên Chúa biết bao!*” Bởi vì, bao lâu bạn và tôi chưa thể thoát mình khỏi vật chất và làm chủ của cải đời này, ta cũng sẽ dừng lại như người giàu kia. “*Khắc khoải đi tìm*” phải thúc bách ta ra khỏi mình, đến với những ai cần một bàn tay, sự giúp đỡ từ kho tàng của mình: tài năng, trí tuệ, khả năng, của cải, tình yêu, lòng trắc ẩn...

Sống Lời Chúa: “*Nếu chúng ta sở hữu cái gì đó, thì đây chỉ là để dành phục vụ cho thiện ích của mọi người*” (Fratelli Tutti, 122). Bạn hãy làm một cử chỉ bác ái với người gần bạn nhất.

Cầu nguyện: *Lạy Chúa, mỗi ngày con có nhiều khắc khoải, con cứ kiếm tìm hoài. Xin cho con không chỉ dừng lại nơi chính mình, nhưng biết để ý đến nhu cầu của tha nhân và bén nhạy trước lời mời gọi của Chúa. Amen.*